

EGY VETÉLKEDŐ KRÓNIKÁJA – ASBÓTH SÁNDOR NYOMÁBAN

Ki volt Asbóth Sándor, alias Alexander Asboth?

Mérnök, Széchenyi segítője a Lánchíd építésénél? Alezredes, Kossuth szárnysegéde a szabadságharcban? Hadosztályparancsnok, az amerikai polgárháború dandártábornoka?

Méltatlanul keveset tudunk róla, de a 2010-es esztendő alkalmas volt pótolni hiányosságunkat, lévén a Zala Megyei Önkormányzat Asbóth-emlékévvé nyilvánította.

Könyvtárunk augusztus 30-án vetélkedőt hirdetett KESZTHELYTŐL BUENOS AIRESIG – ASBÓTH SÁNDOR NYOMÁBAN címmel Zala megye középiskolásai számára.

A szervezést, a feladatok összeállítását és értékelését könyvtárunk munkatársai vállalták, a kapcsolatot a diákokkal elektronikus úton tartottuk. Tizenöt (egyenként 4-5 fős) csapat kezdte meg a munkát.

A bemutatkozó feladatok már fontosak voltak: csapatnév választás; címer készítése a heraldika szabályainak megfelelően; rövid bemutatkozás.

Ezután a diákok két fordulóban - feladatlapok kitöltésével - gyűjtötték pontjaikat, és a legjobb nyolc csapat került a döntőbe, hogy „élőben” mérje össze tudását.

Nem csupán a tények szikár visszamondása volt a cél, az ötlet, a játékoság éppúgy szerepet kapott. És persze a kutatómunka, amire ez a korosztály már sikerrel rávehető.

Gondolnánk-e, hogy nem egyértelmű Asbóth Sándor születési éve? Pedig a források egymásnak is ellentmondanak; 1810, 1811, 1812 és 1813 is szerepel.

Ugyanígy a napja is kétséges; 8., 11., 18. és 27. Igaz, mindegyik decemberben. A lényeg, hogy a diákoktól utánjárást igényel, nem elég felütni egy lexikont. [1810. december 19-én Keszthelyen született!]

Próbára tettük a versenyzők szövegértő-képességét is. A dokumentum-részlet, szemelvény alapján kellett rájönniük, kiről lehet szó, adott esetben kinek a tollából származik az idézet.

Nem maradt ki a topográfia sem. Az emigránsok útvonalát világtérképen kellett végigkísérniük három földrészen át.

Ezután saját rajz vagy kép alapján összehasonlítani a magyar huszár és az amerikai polgárháború „kék katonája” egyenruháját.

Azonban nem állt távol a feladatok összeállítóitól a cselvetés sem. Hiszen egy „kacsa” hírlapi tudósítást, és egy fiktív levelet is valóssá kellett alakítaniuk a diákoknak.

December elejére, szoros pontverseny után nyolc csapat maradt versenyben, ők vívták a december 13-i döntőt, melynek a keszthelyi Festetics-kastély adott otthont.

TUDÓSÍTÁSOK

Itt talán kevésbé a tételes tudás, inkább a találékonyság számított.

Például; ki tud nyolcsoros verset írni, Asbóthoz kötődő (a Lánchíd alapköletétele) témában, Petőfi modorában?

Íme a „Discipuli Instituti Geometrici” (Ady Endre Gimnázium) csapatának költeménye:

A haladás útján

Huszonnegyedike virradatára

Letekintek ablakomból a Duna partjára.

A folyó messzi nyugatról ömlik hazánkba,

S mégis a két világtáj határa.

Kelet homálya, s nyugat napvilága

- Mely magyar fejlődésünk akadályá –

E kettő végül egyesül,

A kővel, mely most letételre kerül.

Irodalom után zenére hangolódtunk. A művek felismerése nem volt elég, mind-egyikhez kérdés is kapcsolódott. A Klapka-induló szövegéből egy vár nevét kellett kihallani, a Kossuth-nótában pedig azt a ruhadarabot megnevezni, melynek viselését tiltották a szabadságharc után.

A zalai középiskolások jól vizsgáztak, lássuk a helyezéseket:

1. A tábornok szárnysegédei (Vajda János Gimnázium – Keszthely)
2. VSZK-világjárók (Keszthelyi VSZK)
3. Szabadság fiai (Csány László Szakközépiskola – Zalaegerszeg)
4. Sine qua non (Ganz-Munkácsy Szakközépiskola – Zalaegerszeg)

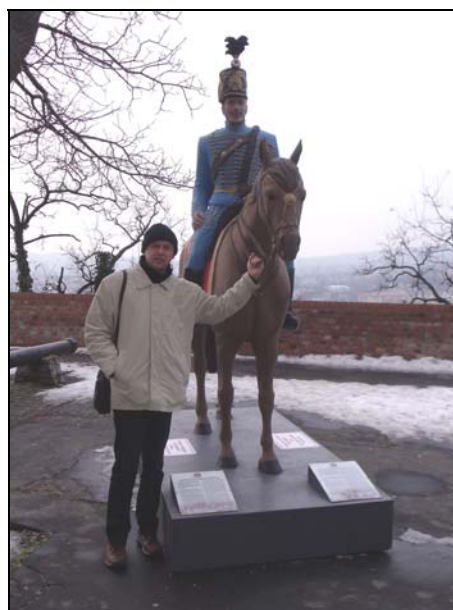
Nekünk szervezőknek pedig biztatást adhat az alábbi email, melyet a *Szabadság fiai* csapat felkészítő tanára (Vajmi Mária) küldött a verseny után:

„...Maga a vetélkedő is nagyon igényesen, precízen szervezett és igazán nagy élmény volt mind a gyerekeknek mind nekem. Köszönjük Önnek és a támogatóknak is, hogy ekkora rendezvény részesei lehettünk. A körülmények is nagyon szépen megtervezettek voltak. S maga a vetélkedő fináléja igen látványos volt - sok munkájukba került. Ezért külön köszönjük a lehetőséget, hogy részt vehettünk rajta...

...Jómagam pedig a kollégáknak meséltem el, hogy a Deák Könyvtár ilyen rendezvényein nemcsak illik részt venni, hanem érdemes is, mert nagy élményt jelentenek.”

Ezután már csak a „gála” volt vissza. Az első négy csapatot budapesti kirándulásra hívtuk 2011. január 8-án, ahol értő kollégák vezettek végig minket a Hadtörténeti Múzeum „Kard és koszorú” és „Két nemzet hőse - Asbóth Sándor-kiállításán, majd a Nemzeti Múzeumban a „Széchenyi világai” kiállításon.

TUDÓSÍTÁSOK

Hazafelé a buszon az volt az érzésünk, kár, hogy vége a napnak, és mindenki szétszéled – már éppen kezdett egy jó kis csapat összeállni.
Talán jövőre... más témával... folytathatjuk.

Gyenes Imre - Tóth Renáta